

అంతకంటే ఎక్కువే!

సంస్కారశైలి

తన కొట్లో కూర్చుని

పద్దులు చూసుకుంటున్నాడు. ఇంతలో

శేషయ్య వచ్చాడు.

“ఏం శేషయ్యా - పొద్దున్నే ఇలా వచ్చావు, పొలం వెళ్ళలేదా? భుజానికి ఆ సంచి ఏమిటి?” అంటూ పలకరించి మళ్ళీ పద్దు పుస్తకంలో తం దూర్చాడు సుబ్బయ్యశెట్టి.

“ఏం లేదయ్యా శెట్టి, నిన్నొక విషయం ఆడగదానికే వచ్చాను. కాస్త సలహా ఇస్తావా?” అంటూ సుబ్బయ్యశెట్టి పక్కనే కూర్చున్నాడు శేషయ్య.

“సలహానేకదా! అదుగు” అంటూ పద్దులు పరిచేసుకోసాగాడు శెట్టి.

“శెట్టి నా దగ్గర కాస్త డబ్బంది. దాన్నై క్కడ దాస్తే బాగుంటుందో చెప్ప. ఈమధ్యన మనూర్లో దొంగతనాలు కూడ మొదలయ్యాయి కదా” అడిగాడు శేషయ్య.

“డబ్బా? ఎంతుంచేమిటి....? పదివేలుంటుందా?” అడిగాడు శెట్టి వందిన తం ఎత్తకుండానే.

“అంతకంటే ఎక్కువే” అన్నాడు శేషయ్య.

“ఆ అంతకంటే ఎక్కువా? పాతిక వేలుంటుందా?” అంటూ అడిగాడు శెట్టి. పుస్తకాలు మూస్తూ.

“అంతకంటే ఎక్కువేనయ్యా” అన్నాడు శేషయ్య.

శెట్టిలో కుతూహలం పెరిగిపోయింది. పద్దు పుస్తకాలు పక్కనపెట్టి, శేషయ్యకి దగ్గరగా జరుగుతూ—

“శేషయ్యా.... అంతకంటే ఎక్కువే.... అంతకంటే ఎక్కువే అంటూ నా ప్రాణాలు తీసేబదులు నీ దగ్గర ఎంతుందో చెప్ప కూడదూ” అన్నాడు.

“అది తర్వాత చెప్తాగానీ, ముందు ఎక్కడ దాస్తే మంచిదో చెప్ప” అన్నాడు శేషయ్య.

శెట్టి ఊరుకోలేకపోయాడు.

“ఓ యాభైవేలుంటుందంటావా?” అంటూ శేషయ్యకి మరీ దగ్గరగా జరిగాడు ఆత్రంగా.

“అంతకంటే ఎక్కువే” అన్నాడు శేషయ్య.

“అయ్యోబాబోయ్! అంతకంటే కూడ ఎక్కువా! శేషయ్యా.... అయితే బ్యాంకులో వాయి. అక్కడే బావుంటుంది. నీకు వడికూడా వస్తుంది. భయమేమీ ఉండదు. పవ నీకు తోడుగా వస్తాను. నీకు బ్యాంకుకివెళ్ళే అలవాటు లేదుగా. నేను అప్పకవచ్చుకూ వెళ్ళావుంటాను. దబ్బు జాగ్రత్త. ఒక రోజు దానూ.... కొత్త జాగ్రత్తగా చూస్తావు, నేనిప్పడే వస్తాను.”

అంటూ లోపలికి కేకపేసి శేషయ్యని వెంటబెట్టుకుని బ్యాంకుకి బయలుదేరాడు సుబ్బయ్యశెట్టి. ఇద్దరూ కలిసి బ్యాంకుకి వెళ్ళారు. శెట్టి గబగబా వూన్ దగ్గరకి వెళ్ళి “బాబూ మేనేజరుగారు ఏంచేస్తున్నారు?” అంటూ అడిగాడు. “లోపలున్నారు వెళ్ళండి” అన్నాడు వూన్. “రావయ్యా శేషయ్యా” అంటూ మేనేజరు గూలోకి వెళ్ళాడు శెట్టి. శెట్టిని ఆనుసరించాడు శేషయ్య. అప్పటివరకూ ఆరెంట్ గా చూడవలసిన కాగితాల్ని చూసి విశ్రాంతిగా వెనక్కువాలి కూర్చున్న మేనేజరు వీళ్ళనిచూసి — “రండి శెట్టిగారు కూర్చోండి. ఏమిటిలా చేయవేసారు.” అంటూ వూన్ ని పించి మూడు కాపీలు తెచ్చుకుచ్చాడు. “మేనేజరుగారు... మీకో కొత్త కనమర్చిస్ తీసుకొచ్చాను ఇదిగో ఇతనే, పేరు శేషయ్య. యాభైవేల పైసే మీ బ్యాంకులో దాస్తాడు. అంటూ కుర్చీలో సర్దుకుని కూర్చున్నాడు శెట్టి.

“యాభైవేల పైసే అంది ఎంతుంటుందంటారు శేషయ్యగారు డెబ్బైవేలా, ఎనభైవేలా.... లభా” యదాలాపంగా అడిగాడు మేనేజరు. “అంతకంటే ఎక్కువేనండీ” అన్నాడు శేషయ్య. “లక్షకంటే ఎక్కువా!” అంటూ ఆవరకూ కుర్చీలో వాలి విశ్రాంతిగా కూర్చున్న మేనేజరు మూడుకు వంగి “అంటే దాదాపు రెండు లక్షలుంటుందంటారా” అడిగాడు చిరు చెమట్లు పడుతుండగా. “రాయిపేమిటిండీ! అక్షరాలా అంతకంటే ఎక్కువే” అన్నాడు శేషయ్య. “ఆ! అంతకంటేకూడా ఎక్కువా? చూడండి శేషయ్యగారు.... మీరు బదులక్షం వరకూ ఎలాంటి భయమూ లేకుండా ఇక్కడ దాచుకోవచ్చు. ఇప్పటివరకూ లక్షపైన ఏవ్యక్తి ఈ శ్రావించిలో డిపాజిట్ చెయ్యలేదు. మీరే మొదటివారు” అన్నాడు చెమటపట్టిన ముఖాన్ని కర్చివేతో తుడుచుకుంటూ.

మనీ కథ

ఇంతలో హ్యూన్ కాఫీ తెచ్చాడు.
 "ముందు కాఫీ తీసుకోండి" అన్నాడు
 మేనేజరు వినయంగా.

ఎలాగైనా సరే ఇతన్ని వెళ్ళనివ్వకూడదు.
 ఇంత పెద్ద మొత్తాన్ని దీపాజిత్ చేయించినందుకు
 నాకు ఎంత పేరొస్తుందో ఏదైనా పెద్ద ప్రాంతానికి
 మేనేజర్ని అయ్యే అవకాశంకూడా ఉంది.
 అనుకుంటూ డిహోలోకాల్లో విహారించసాగాడు
 మేనేజరు.

కాఫీ తాగడం పూర్తయిన తరువాత—
 ఆయ్యో మేనేజరుగారూ బయరక్షలకంటే
 ఎక్కువైతే ఇక్కడ దాడుకొనివ్వరూ? అమాయ
 కంగా ప్రశ్నించాడు శేషయ్య.

మేనేజరుక శెటికి పుటిపోయింది.
 ముందుగా మేనేజరు తేరుకుని—

శేషయ్యగారూ.... మీ దగ్గర ఎన్ని లక్ష
 లన్నా సరే మీరు నిర్భయంగా దాడుకోవచ్చు.
 ఆ ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. మీరేం బెంగ పెట్టుకో
 కండి. ఫారమ్స్ తెప్పిస్తాను. వాటిమీద సెంట
 కాల చెయ్యండి" అంటూ హ్యూన్ని పిలిచి
 హాజ్ క్యాషియర్ని పిలవమన్నాడు.

"హమ్మయ్య, అంటే నా డబ్బులూ ఇక్కడ
 దాడుకోవచ్చన్నమాట. నా బెంగ తీరిపోయింది.
 భారం రోజుండుంటే ఈ బెంగవల నాకు నిద్ర
 కూడా సరిగా పట్టలేదు" అంటూ భుజానికి
 ఉన్న బ్యాగ్ని కిందపెట్టి, తేబులోనుండి ఓ
 లాటరీ దిక్కిట్టని జాగ్రత్తగా బయటకుతీసి—

"మేనేజరుగారూ, ఇదిగో చదిలక్షం లాటరీ
 దిక్కిట్టే. రేపే డ్రా. దబ్బొస్తే ఇక్కడే....
 తప్పకుండా మీ బ్యాంకులోనే దాచుకుంటా.
 దబ్బొచ్చిన వెంటనే మీ దగ్గరికి వస్తా సెంప్,
 రావయ్య శెటి...." అంటూ దిక్కిట్టని జాగ్ర
 త్తగా తేబులో దాచుకుని బ్యాగ్ భుజానికి తగి
 లించుకుని బయటకు దారి తీసాడు శేషయ్య
 కాఫీగా.

"అ...!" అంటూ నోళ్ళు తెరుచుకుంది
 పోయారు మేనేజరు, శెటి.

అప్పుడే లోపలికి అడుగుపెట్టిన హాజ్ క్యాషి
 యర్ బయటకు వెళ్ళిపోతన్న శేషయ్యని, నోళ్ళు
 తెరుచుకుని, వెళ్ళిపోతున్న శేషయ్యనే చూస్తున్న
 మేనేజరుని, శెటిని చూసి ఏం ఆశ్చర్యకాక అలాగే
 నిలబడిపోయాడు.

- అడపా రమేష్ గోపాల్

ఫోన్ నెం: 287/5
 సెక్యూర్ నెం: 5, తంజిలపాలా క్వార్టర్స్
 మువ్వలవానిపాలెం, విశాఖపట్నం

ఈవారం ఎన్నికైన కథలు

1) అనుభవం - జి.కె. ఉదయ్ (జంపని)	6) విక్రమ్ బెర్ శేఖర్ - వి. శ్రీనివాసరావు
(విజయవాడ)
2) కైలాసంలో కంచం "	7) నమ్మినబంటు - యన్. గాయత్రిబాపూజీ
(సీల్ క్వార్టర్స్)
3) దిగేమ్ ఆఫ్ హాస్పిటీ - బి.వి.వి. సుబ్బారావు
(బాపట్ల)	8) ఫస్ట్ షో - యం.వి. రామవేంద్రరావు
(గుంటూరు)
4) యక్షప్రకృతులు - కందమూరి జనార్దన్
(చిత్తూరు)	9) ఆంకెల మంత్రం - పిళ్ళా రాజేంద్రప్రసాద్
(హైదరాబాద్)
5) దర్మభూమి - బాబ్బాం ద తశర్క పలాస	

కోర్టులో న్యాయమ్ము జరిగెను
 నీకనుచు
 కోరి పోబోవకే మనసాః
 క్రింది కోర్టుక తీర్పు, మీది
 కోర్టుక తీర్పు
 క్రిందుమీదుగ యిచ్చు తెలుసాః
 విడిచేసి గుడ్లల్ని వీధిలో తిరిగితే
 వచ్చెక్కెనంటారు మనసాః
 క్లబ్బులో వలువల్ని కైపులో
 వదలితే
 'క్యాబరే' యంటారు తెలుసాః
 'బెస్టుట్యూబు'ల లోన 'బేబీ'ని
 పుట్టించు
 తెలివి పెరిగెను నేడు మనసాః
 కురు-పాండవులగురువు ద్రోణుండు
 నైతమ్ము
 మంత్ర సంభవుడేను తెలుసాః

పద్మపల్లి వేదాలు

ఫర్ యువర్ ఇన్ ఫర్ మేషన్

మీకు తెలుసా

1) అంతరిక్షములో నడచిన మొట్టమొదటి వనిక.	6) మంగోలియా దేశము యొక్క పార్లమెంటు
పేరు.
2) యునైటెడ్ నేషన్స్ ఆర్గనైజేషన్ సెక్రటరీ
జనరల్.	7) "ఇటలీ" దేశపు ద్రవ్యమానం
3) మనం రోజూ ఉపయోగించే 'స్టిప్టిఫిన్'
కనుగొన్నది.	పంపినవారు : అనిశెట్టి వెంకటేశ్వర్లు
(హన్మకొండ)
4) రోజ్ పింక్ సిటీ అని ఈ నగరానికి పేరు.	సమాచారాలకోసం 30వ పేజీ చూడండి
5) ప్రసిద్ధ గ్రంథం "సోషల్ కాంట్రాక్ట్"
యొక్క రచయిత.	

